

saa maa der ogsaa gives dem bestemt Besked, og det er ikke sket her, thi der staar kun i dette Kommissorium, at de skal overveje det Spørgsmaal, om der ikke fra Lovgivningsmagtens Side kan og bør træffes særlige Bestemmelser o. s. v.

Naar Lovforslaget var kommet saa betids, at det kunde være blevet færdigbehandlet inden Kyndelmisse, er der ingen Tvivl om, at i alt Fald den Side, som jeg kender fra den Samfølelse, jeg har med den, vilde kunne være gaet med til adskilligt, og at man vilde kunne være kommet til en Ordning. Fejlen ligger hos Ministeriet selv — om det er den højtærede Landbrugsminister eller en anden, der har Skylden, ved jeg ikke —, og der skal ogsaa Ansvaret for Resultatet af det hele lægges.

Der slaas saa stærkt paa de demokratiske Strengte. Jeg har altid forstaaet det saaledes, at det demokratiske, der har Fremtiden for sig, er det, der bygger paa Retsgrundlaget; det, der ikke gør det, overlader jeg gerne til det ærede Medlem fra Næstved (Andreasen).

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet (Keiser-Nielsen): Det ærede Medlem fra Frederiksberg rettede forskellige Spørgsmaal til mig i Anledning af den Suspension af Kapitelstaksterne, der er sket. Han spurgte mig for det første om Beføjelsen dertil og dernæst om, hvem der skulde fastsætte Kapitelstaksterne. Jeg skal svare, at i al Almindelighed har Regeringen selvfølgelig en Beføjelse til at føre Tilsyn med de den undergivne Myndigheder, med det Arbejde, der paahviler dem, og med, at den Gerning, de skal gøre, sker i Henhold til den gældende Lovgivning; og hvis Ministeriet faar et Indtryk af, at der ved disse Myndigheders Arbejde er sket et eller andet, der er i Strid med den gældende Lovgivning, saa er det rimeligt, at Ministeriet søger at faa dette oplyst og rettet. De Myndigheder, der har med Fastsættelsen af Kapitelstaksterne at gøre, skal naturligvis fastsætte dem efter de gældende Lovregler, og hvis Kapitelstaksterne ikke fastsættes derefter, maa de ændres, for de skal selvfølgelig være rigtige.

Nu kan det ærede Medlem sige: Hvorfor har man ikke før tænkt paa noget lignende; det er jo ganske ekstraordinært, at man i Aar faar den Mistanke. Ja, men der er ogsaa sket noget ekstraordinært i Aar, nemlig dette, at Regeringen har fastsat en Maksimalpris for Rug. Herefter maatte Kapitelstaksterne selvfølgelig ikke sættes højere end Maksimalprisen. Der blev der-

for af Kultusministeriet sendt et Cirkulære ud til Stiftsøvrighederne om at paase, hvis der muligvis kom Indberetninger fra de indberettende Myndigheder, som var over Maksimalprisen, at disse da i Henhold til Reglerne for Fastsættelsen blev udsendt. Man gik altsaa ud fra, at dette vilde ske. I Slutningen af Januar, henimod den Tid, da Kapitelstaksten skulde fastsættes, modtog man saa, som for alle de øvrige Maaneder, en Indberetning fra Statistisk Departement, og af denne kunde det ses, at Departementet med Hensyn til Rugpriserne ikke havde taget Hensyn til, at nogle Indberetninger angav Priser, der var højere end Maksimalprisen, men havde regnet disse med. Man maatte altsaa gaa ud fra, at Statistisk Departements Gennemsnitspris for Rug vilde blive højere end den af Stiftsøvrighederne fastsatte. Da Indberetningerne fra Stiftsøvrighederne kom, viste det sig imidlertid, at Kapitelstaksten for Rug for nogle Egnes Vedkommende var endogsaa ret betydeligt højere end den, man fandt ved at lægge Statistisk Departements Beregninger sammen. Dette var et saa abnormt Forhold, at man maatte formode, der paa en eller anden Maade var sket en Fejl ved Beregningen, og at Kapiteltaksterne altsaa ikke var rigtige. I den Anledning suspenderede man Kapiteltaksterne, og da man havde faaet hele Materialet samlet, bad man Statistisk Departement om at gaa Beregningerne efter. Dette havde Ministeriet sikkert sin sunde og gode Beføjelse til, og naar Beregningen nu er færdig og er kommet til Ministeriet, vil den blive sendt ud til Stiftsøvrighederne, hvorefter de vil blive gjort opmærksomme paa de Fejl, som muligvis maatte være fundne; og selvfølgelig maa disse Fejl saa rettes, thi Kapitelstaksterne skal være fastsatte efter Loven.

Jeg ved ikke, om det ærede Medlem maaske har følt sig krænket paa Stiftsøvrighedernes Vegne; men der er efter min Mening ikke i mindste Maade gjort nogen Uret. Ved en saa stor Historie, som det er at udregne Kapitelstaksterne paa Grundlag af en stor Mængde Indberetninger, kan der selvfølgelig indløbe nogle Urigtigheder, og det er naturligvis ogsaa sket i tidligere Tid; men der har da ikke været ekstraordinære Forhold, som har givet Regeringen Beføjelse til at skride ind. Det var først gennem Fastsættelsen af Maksimalprisen i Aar, at Beføjelsen kom; som Følge af den var det, man saa, der maatte være noget galt, og at man derfor maatte gribe ind for at faa Fejlen rettet.